

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE

A R R E S T

**nr. 97.915 van 19 juli 2001
in de zaak A. 107.381/VII-24.101**

In zake : XXX,
die woonplaats kiest bij
advocaat M. BOES,
kantoor houdende te 1000 BRUSSEL,
A. Dansaertstraat 92

tegen :

1. de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen,
2. de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de minister van Binnenlandse Zaken.

DE WND. VOORZITTER VAN DE XIIe VAKANTIEKAMER,

Gezien het verzoekschrift dat XXX, van Iraanse nationaliteit, op 13 juli 2001 heeft ingediend om bij uiterst dringende noodzakelijkheid de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 4 juli 2001 tot bevestiging van de beslissing van de minister van Binnenlandse Zaken van 16 augustus 2000, aan de verzoekende partij ter kennis gebracht op 4 juli 2001;

Gelet op de beschikking van 16 juli 2001 waarbij aan de verzoekende partij het voordeel van de kosteloze rechtspleging wordt verleend;

Gelet op de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, inzonderheid op de artikelen 17 en 18;

Gelet op artikel 8 van het koninklijk besluit van 9 juli 2000 houdende bijzondere procedureregeling inzake geschillen over beslissingen betreffende

de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen;

Gezien de nota's van de verwerende partijen;

Gelet op de beschikking van 16 juli 2001 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 19 juli 2001;

Gehoord het verslag van staatsraad L. HELLIN;

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. BOES, die verschijnt voor de verzoekende partij, van adjunct-adviseur C. JANSEN die verschijnt voor de eerste verwerende partij, en van advocaat E. MATTERNE, die verschijnt voor de tweede verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van adjunct-auditeur M. STERCK;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Overwegende dat de voornaamste gegevens van de zaak als volgt kunnen worden samengevat :

1.1. De verzoekende partij kwam België binnen op 28 juli 2000 en verklaarde zich op dezelfde dag vluchteling.

1.2. Op 16 augustus 2000 nam de minister van Binnenlandse Zaken een beslissing tot weigering van verblijf, met bevel om het grondgebied van het Rijk te verlaten.

1.3. Op 4 juli 2001 bevestigde de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen deze beslissing als volgt :

"Betrokkene werd verhoord op 11 mei 2001 op de zetel van het Commissariaat-generaal, bijgestaan door een tolk, die de Farsi taal machtig is, en in aanwezigheid van zijn advocaat, Mr. Boes.

Betrokkene, die verklaart de Iraanse nationaliteit te bezitten, is afkomstig uit Hash-troud en woont in Teheran. Betrokkene zou geen echte politieke activiteiten gehad hebben, maar vanaf 1360 (Gregoriaanse kalender = 1981) zou hij pamfletten verdeeld hebben van studenten. Op 18/4/1378 (= 9 juli 1999) zouden de studentenbetogingen begonnen zijn in Teheran. Betrokkene zou hieraan hebben deelgenomen. Op 24/4/1378 (15 juli 1999) zou betrokkene drie gewonde studenten naar het ziekenhuis hebben gebracht. Hij zou daar echter aangehouden zijn door drie mannen van de 'Ettelaat' (ministerie van informatie). Betrokkene zou in zijn eigen auto meegenomen zijn naar een onbekende plaats. Hij zou één week in een cel hebben doorgebracht. Hij zou vrijgelaten zijn, op voorwaarde dat hij mee zou werken met de Ettelaat. Hij zou verplicht zijn namen te geven van organisatoren van de manifestatie. Betrokkene zou dan 48 uur in het ziekenhuis hebben verbleven en vervolgens een week thuis gebleven zijn. Daarna zou hij opnieuw naar de universiteit gegaan zijn om te weten hoe zijn vrienden het stelden. Daar zou hij opnieuw aangehouden zijn door de Ettelaat. Zij zouden hem beschuldigd hebben dat hij niet meewerkte zoals beloofd. Betrokkene zou twee dagen opgesloten zijn geweest. Hij zou dan terug beloofd hebben dat hij zou meewerken met de Ettelaat. Bij zijn vrijlating zou betrokkene een gesprek tussen twee mannen van de Ettelaat gehoord hebben. Eén van de twee zou verteld hebben dat zijn vrouw de volgende morgen naar het ziekenhuis moest. Betrokkene zou zich willen wreken op de Ettelaat en besloot de volgende dag naar het ziekenhuis te gaan om de man ineen te slaan. De volgende morgen zou betrokkene samen met twee vrienden de man opgewacht hebben. Bij diens aankomst in het ziekenhuis, zou er een gevecht ontstaan zijn. Tijdens dit gevecht zou een vriend van

betrokkene gepasseerd zijn en gevraagd hebben wat er aan de hand was. Betrokkene zou gezegd hebben dat hij zich niet moest bemoeien. Na deze strijd zouden betrokkene en zijn twee vrienden gevlucht zijn naar Karadj. Betrokkene zou zijn vrienden daar afgezet hebben en zou vervolgens naar Teheran teruggekeerd zijn. Zijn broer zou hem opgewacht hebben en gezegd hebben dat de Ettelaat bij hun thuis was langs gekomen. Betrokkenes moeder zou tot 's avonds opgepakt zijn en zijn vader zou twee dagen vastgehouden zijn geweest. Betrokkene zou dan twee dagen bij zijn tante, in Karadj verbleven hebben. Betrokkenes vader zou hem gecontacteerd hebben en gezegd hebben dat hij zo snel mogelijk moest vertrekken. Betrokkene zou dan naar Hastroud gevlucht zijn. Hier zou hij een jaar zonder problemen bij familie gewoond hebben. Zijn ouders zouden tijdens deze periode nog vaak geconvoceerd zijn door de rechtbank. Op 11/4/1379(= 3 juli 2000) zou betrokkene vertrokken zijn uit Iran. Via Turkije is hij op 28/07/2000 aangekomen in België, waar hij dezelfde dag asiel heeft aangevraagd.

Betrokkene is in het bezit van zijn identiteitskaart en rijbewijs, die vanuit Turkije door zijn familie, opgestuurd zijn.

Er moet vastgesteld worden dat betrokkenes verklaringen niet eensluidend zijn. Zo dient er gewezen te worden op fundamentele tegenstrijdigheden in betrokkenes verklaringen op de Dienst Vreemdelingenzaken en het Commissariaat-generaal. Zo beweerde betrokkene, op de Dienst Vreemdelingenzaken dat hij één dag opgesloten was in de gevangenis Katshoville op beschuldiging van het bezit van een video van Bruce Lee (vragenlijst Dienst Vreemdelingenzaken vraag 44). Op het Commissariaat-generaal daarentegen verklaarde betrokkene dat hij tweemaal opgesloten is geweest als gevolg van zijn contacten met studenten. De eerste keer is hij een week vastgehouden en de tweede keer twee dagen op onbekende plaatsen (p. 8). Verder vertelde betrokkene op de Dienst Vreemdelingenzaken dat hij door bewakers van de revolutie in zijn auto werd geduwd en naar een plaats achter de universiteit werd gebracht. Daar werd hij geslagen en moest hij garanderen dat hij niet meer in de buurt van de universiteit zou komen.

Daarna is betrokkene naar huis gegaan (vraag 42). Tegengesteld aan deze verklaring meldde betrokkene op het Commissariaat-generaal dat de Ettelaat hem in zijn eigen auto naar een onbekende plaats heeft gebracht. Daar is hij één week opgesloten geweest in een cel (p.9). Bij zijn vrijlating moest betrokkene beloven dat hij zou meewerken met de Ettelaat (p.11). Daarna heeft hij nog 48 uur in het ziekenhuis verbleven (p.8) Vervolgens zei betrokkene op de Dienst Vreemdelingenzaken dat hij zijn adres reeds gegeven had toen hij werd geslagen achter de universiteit (vraag 42). Op het Commissariaat-generaal echter beweerde betrokkene, dat de Ettelaat zijn adres pas wist toen zij betrokkenes vriend hadden aangehouden, wanneer deze laatste gepasseerd was tijdens het gevecht voor het ziekenhuis (p.14). Voorts verklaarde betrokkene, op de Dienst Vreemdelingenzaken dat hij terug naar de universiteit gegaan was en daar opgepakt werd door dezelfde mannen. Zij hadden hem opnieuw meegenomen naar een plaats en daar geslagen (vraag 42). Op het Commissariaat-generaal daarentegen gaf betrokkene aan dat hij terug naar een onbekende plaats gebracht werd en twee dagen opgesloten werd (p.12). Ook meldde betrokkene op de Dienst Vreemdelingenzaken dat de bewaker tijdens het gevecht voor het ziekenhuis op betrokkene en zijn twee vrienden schoot (vraag 42), terwijl betrokkene op het Commissariaat-generaal aangaf dat de pasdar twee kogels in de lucht schoot (p.13). Vervolgens vertelde betrokkene op de Dienst Vreemdelingenzaken dat hij in de buurt van de kliniek een vriend tegenkwam en dat betrokkene wegliep (vraag 42). Op het Commissariaat-generaal echter beweerde betrokkene dat tijdens het gevecht een vriend passeerde en dat betrokkene hem zei zich niet te bemoeien (p.13). Daarna maakte betrokkene op de Dienst Vreemdelingenzaken geen gewag van het feit dat hij na het gevecht twee dagen bij zijn tante in Karadj heeft verbleven, hoewel hij op het Commissariaat-generaal dit feit wel vermeldde (p.14). Ten slotte gaf betrokkene aan op de Dienst Vreemdelingenzaken dat zijn broers op het verjaardagsfeest van zijn nicht gearresteerd werden om zo te weten te komen waar betrokkene zich bevond (vraag 42). Op het Commissariaat-generaal echter

maakte betrokkene geen melding van deze gebeurtenis en verklaarde hij duidelijk dat, buiten zijn ouders, de familie geen problemen had vanaf betrokkenes onderduikperiode (p.15).

Uit wat voorafgaat blijkt dat de aanvraag van betrokkene bedrieglijk is. Wat er ook van zij, betrokkene heeft niet aangetoond dat de gemachtigde van de Minister zijn appreciatiebevoegdheid heeft overschreden door hem het verblijf op het grondgebied te weigeren. In elk geval, de Commissaris-generaal ontwaart geen ernstige en aantoonbare gronden die laten geloven in een risico van schending van de Conventie van Genève in geval van verwijdering van betrokkene. Bijgevolg bevestigt de Commissaris-generaal de verblijfsweigering besloten door de gemachtigde van de Minister van Binnenlandse Zaken op 16 augustus 2000.

De Commissaris-generaal meent dat de betrokken vreemdeling in de huidige omstandigheden mag worden teruggeleid naar de grens van het land dat hij ontvlucht is, en waar, volgens zijn verklaring, zijn leven, zijn fysieke integriteit of zijn vrijheid in gevaar zou verkeren."

Dit is de bestreden beslissing;

2.1. Overwegende dat krachtens artikel 17, §§ 1 en 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid van de tenuitvoerlegging kan worden besloten onder de drievoudige voorwaarde dat er een uiterst dringende noodzakelijkheid voorhanden is, dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten akte of verordening kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden akte of verordening een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

2.2. Overwegende dat de verzoekende partij, wat de eerste voorwaarde betreft, de volgende uiteenzetting geeft die kan worden betrokken op de vereiste van de uiterst dringende noodzakelijkheid :

"Wat de eerste voorwaarde betreft, zijnde de uiterst dringende noodzakelijkheid, kan verwezen worden naar arrest nr. 78.972 van 26 februari 1999 van de Raad van State in de zaak A. 82.361/VII-17.651 waar een gelijke reden aanvaard werd ter erkenning van de hoogdringendheid, met name:

'De bestreden beslissing, die aan verzoeker werd betekend op 1 februari 1999, tot doel heeft te verhinderen dat verzoeker de hoedanigheid van kandidaat-politiek(e) vluchteling zou kunnen genieten, waarbij hij zich al binnen de 5 dagen in de illegaliteit zou bevinden; de uiterst dringende noodzakelijkheid is hier zonder twijfel van toepassing'

dezelfde motivatie geldt voor verzoeker.";

Overwegende dat artikel 8, § 1, eerste lid van het koninklijk besluit van 9 juli 2000 houdende bijzondere procedureregeling inzake geschillen over beslissingen betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen bepaalt dat: "Als de uiterst dringende noodzakelijkheid wordt aangevoerd, bevat de vordering tot schorsing een uiteenzetting van de feiten die de uiterst dringende noodzakelijkheid rechtvaardigen.";

Overwegende dat de verzoekende partij de uiterst dringende noodzakelijkheid met concrete gegevens dient aan te tonen; dat deze rechtvaardiging tweeledig is; dat, enerzijds, dient te worden aangetoond dat de schorsing van de tenuitvoerlegging volgens de gewone procedure te laat zal komen en, anderzijds, dat zij niet

onredelijk lang met het indienen van haar verzoekschrift heeft gewacht;

Overwegende dat de verzoekende partij met betrekking tot de uiterst dringende noodzakelijkheid aanvoert dat de bestreden beslissing tot doel heeft haar de toekenning van de hoedanigheid van kandidaat politiek vluchteling te verhinderen waardoor zij zich binnen de vijf dagen in de illegaliteit zal bevinden; dat uit het administratief dossier blijkt dat de bestreden beslissing op woensdag 4 juli 2001 per aangetekende post naar de verzoekende partij op het door haar opgegeven adres werd verzonden; dat er kan van worden uitgegaan dat de bestreden beslissing ten laatste op vrijdag 6 juli 2001 aan de verzoekende partij is ter kennis gebracht; dat op die datum de termijn om het grondgebied te verlaten, te weten vijf dagen, is ingegaan; dat de vordering door de raadsman van verzoekende partij op vrijdag 13 juli 2001 is ingediend; dat de verzoekende partij zich derhalve reeds in de door haar gevreesde toestand bevond op het ogenblik dat haar vordering effectief werd ingediend en dat het terechtkomen in die toestand klaarblijkelijk gebeurde door haar eigen toedoen en door haar eigen gebrek aan diligentie en alertheid; dat zij bijgevolg die reeds bestaande toestand nog bezwaarlijk kan aanvoeren om de uiterste hoogdringendheid van haar vordering te staven;

3. Overwegende dat niet is voldaan aan de eerste voorwaarde van de door artikel 17, §§ 1 en 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State opgelegde voorwaarden; dat deze vaststelling volstaat om het verzoek tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid af te wijzen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

De vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid wordt verworpen.

Artikel 2.

De kosten van de vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid, bepaald op zeventuizend frank, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel, na beraad, uitgesproken in openbare terechtzitting, op negentien juli tweeduizend en één, door

de HH. L. HELLIN,	wnd. kamervoorzitter,
	staatsraad,
L. JOLIE,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

L. JOLIE.

L. HELLIN.